

R 5073 (page 243)

முற்பிதாக்களின் ஜீவ உரிமைகள்

THE LIFE-RIGHTS OF THE ANCIENT WORTHIES

(வாழ்வதற்குரிய) ஜீவிப்பதற்கான உரிமை என்பது ஒரு காரியமாகவும், நித்திய ஜீவனுக்கான உரிமை என்பது மற்றொரு காரியமாகவும் காணப்படுகின்றது. ஆதாம் ஜீவிப்பதற்கான உரிமையினை உடையவராய் இருந்தார்; எனினும் கீழ்ப்படிதலின் மூலம் என்றென்றும் ஜீவிப்பதற்கு, தான் பாத்திரவான் என்பதை ஆதாம் நிரூபித்திருந்திருப்பாரானால், அந்த உரிமை நித்திய ஜீவனுக்கான உரிமையாகியிருந்திருக்கும். இப்படியாகவே முற்பிதாக்களின் விஷயத்திலுமாகும்; இவர்கள் மரணத்தினின்று எழுப்பப்படும்போது, இவர்கள் ஜீவிப்பதற்குரிய உரிமையை உடையவர்களாய் இருப்பார்கள், ஆனாலும் மத்தியஸ்தர் மூலமாக மாத்திரமேயாகும். இவர்கள் தங்களுக்குச் சொந்தமாக ஜீவ-உரிமைகளைப் பெற்றிருப்பதில்லை, ஏனெனில் பிதாவினாலும், நீதியினாலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டவைகள் தவிர மற்றபடி, வேறு எந்த உரிமைகளும் இருப்பதில்லை. முற்பிதாக்கள் ஏற்கெனவே தெய்வீக அங்கீகரிப்பைப் பெற்றுள்ளதாக அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் நமக்குத் தெரிவிக்கின்றார். இவர்கள் தேவனைப் பிரியப்படுத்தினவர்களாக இருந்தபோதிலும், அவர் இவர்களுக்கு நித்திய ஜீவனைக் கொடுக்கவில்லை; மேலும் இவர்கள் மத்தியஸ்தரைப் பிரியப்படுத்துபவர்களாக இருந்தாலும், அவர் ஆயிர வருஷ யுகத்தினுடைய முடிவு மட்டும் இவர்களைப் பிதாவினிடத்திற்கும், நீதியினிடத்திற்கும் ஒப்படைப்பதில்லை.

எல்லாரும் தேவனுக்குப் பிழைத்திருக்கிறார்கள் என்று வேதவாக்கியங்கள் தெரிவிக்கின்றன (லூக்கா 20:38), ஏனெனில் அவரது கண்ணோட்டத்தின்படி அவர்கள் நித்திரை மாத்திரம் செய்கின்றார்கள் (உபாகமம் 31:16; யோவான் 11:11 முதலான வசனங்களை வாசிக்கவும்). இப்படி முற்பிதாக்கள் மட்டும் அல்ல, மீதமுள்ள மனுக்குலத்தாரும் அவரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவர்களாகக் கருதப்படாவிட்டாலும், இவர்களும் இதே விதத்தில் தேவனுக்குப் பிழைத்திருக்கின்றார்கள். அவர் அவர்களுக்காய், மத்தியஸ்தர் மூலம் முன்னேற்பாடு ஒன்றைச் செய்திருக்கின்றார்; ஆனாலும் அந்த ஏற்பாடானது, ஆயிர வருஷ யுகத்தினுடைய முடிவு வரையிலும் நிறைவடைகிறதில்லை. இருதய-நோக்கத்தில் பூரணம் மற்றும் முடிந்தமட்டிலுமான கீழ்ப்படிதல் எனும் தரநிலையினை அடைந்ததாலேயே - தேவனால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட முற்பிதாக்கள், "தேவனைப் பிரியப்படுத்தினார்கள்" எனும் இச்சாட்சியினை பெற்றுக்கொண்டார்கள். அவர் இவர்களை அங்கீகரித்திருந்தாலும், இவர்கள் நித்திய ஜீவனை அருளப்பெற்றுக்கொள்ளவில்லை; நித்திய ஜீவனுக்கான எந்த உரிமையும் இவர்களுக்கு அங்கீகரிக்கப்படவில்லை.

எனினும் ஆதாமின் சந்ததியார் யாவரும் மீட்கப்படத்தக்கதாகவும், நித்திய ஜீவனைப் பெற்றுக்கொள்வதற்குரிய வாய்ப்பினைப் பெற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாகவும் தேவன் முன்னேற்பாடு செய்திருக்கின்றார். இந்த ஏற்பாட்டில் முற்பிதாக்கள் மட்டுமல்லாமல், மீதமுள்ள மனுக்குலத்தாரும் உள்ளடங்குவார்கள்.

மத்தியஸ்தர் மூலமாய் ஜீவன்

தேவனால் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள இந்த ஏற்பாடானது மத்தியஸ்தருக்குப் புறம்பான ஏற்பாடல்ல, ஏனெனில் மத்தியஸ்தர் மூலமாக மாத்திரமே மனுக்குலமும், முற்பிதாக்களும் நித்திய ஜீவனைப் பெற்றுக்கொள்வார்கள். (மத்தியஸ்தரின் இவ்வேற்பாட்டிற்கு ஒரே விதிவிலக்கானவர்கள், சபை வகுப்பார் ஆவார்கள்; இவர்கள் கிறிஸ்துவைத் தங்களுக்குப் பரிந்துபேசுவராகப் பெற்றுக்கொண்டு, பிதாவினிடத்திற்கு வருகின்றவர்களாய் இருக்கின்றனர்.) ஆகையால், முற்பிதாக்களினால் வேறு எந்த வழியாகவும் வரமுடியாது. இவர்கள் மத்தியஸ்தர் மூலமாகப் பிதாவினால் அங்கீகரிக்கப்பட்டவர்களாய்

இருக்க வேண்டும்; இவர்கள் கிறிஸ்துவுக்கு உடன் சுதந்தரர்கள் இல்லை என்பதனால், இவர்கள் ஒட்டுமொத்த உலகத்தினை மத்தியஸ்தர் கையாளும் காலத்தில், மற்றொரு வகுப்பாரின்கீழ் வர வேண்டும். ஒட்டுமொத்த உலகத்தைக் கையாளும் காரியம் அப்போது நடந்துகொண்டிருக்கும்; மேலும் ஆயிர வருஷ யுகத்தினுடைய முடிவிற்போதே, இவர்களில் யாரையேனும் அவர் பிதாவினிடத்தில் ஒப்படைப்பவராய் இருப்பார்.

யேகோவா தேவன் தம் குமாரன் வாயிலாக மனுக்குலத்தினைக் கையாளுவதற்குரிய திட்டம் ஒன்றினை வகுத்துள்ளார். “பிதாவானவர் தாமே ஒருவருக்கும் நியாயத்தீர்ப்புச் செய்யாமல், நியாயத்தீர்ப்புச் செய்யும் அதிகாரம் முழுவதையும் குமாரனுக்கு ஒப்புக்கொடுத்திருக்கிறார்” என்பதே அத்திட்டமாகும் (யோவான் 5:22). ஆகையால் தம்முடைய குமாரனைத் தவிர்ந்து, தேவன் முற்பிதாக்களை நியாயந்தீர்க்கிறதில்லை. தேவனுடைய நியமிக்கப்பட்ட வேளைகளிலும், காலங்களிலும் - “ஏற்றவேளையில்,” அதாவது மேசியா தம் வல்லமையைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு, தம் ஆளுகையினைத் துவங்கியிருக்கும்போதும் மற்றும் குறிப்பாக அந்த ஆளுகையின் முடிவில், குமாரன் இராஜ்யத்தினைப் பிதாவினிடத்தில் கையளிக்கும்போதும், ஆசீர்வாதத்தினை இந்த முற்பிதாக்கள் எதிர்ப்பார்த்திடலாம். (1 கொரிந்தியர் 15:24)

உலகத்தை ஆசீர்வதிப்பதற்குரிய இந்த ஏற்பாட்டினைப் பிதாவானவர் கையில் எடுக்காமல், உலகத்திற்கு மேசியாவாக இருக்கப்போகிற - அவர்களது பிரதான ஆசாரியனாக ஒப்புரவாக்குதலையும், மத்தியஸ்த ஊழியத்தையும் ஏற்றெடுக்கப்போகிற - மகாபெரும் மேசியாவினிடத்தில் அனைத்தையும் விட்டுவிடுகின்றார். உலகத்தோற்றத்திற்கு முன்னதாகவே ஏற்பாடு பண்ணப்பட்டிருந்த அந்த மத்தியஸ்த வேலை நிறைவடையும்போது, “பூமியெங்கும் பிரபுக்களாக” காணப்படும் முற்பிதாக்களும், ஒட்டுமொத்த மனுக்குலமும் அப்போது திருப்தியடைந்திருப்பார்கள்.

மத்தியஸ்தரின் கீழ் முற்பிதாக்கள்

முற்பிதாக்கள் உயிர்த்தெழுந்து வரும்போது, அவர்கள் ஜீவ-உரிமைகளை உடையவர்களாய் இருப்பார்களா எனும் கேள்வியானது, வெவ்வேறு கண்ணோட்டங்களிலிருந்து பார்க்கப்படலாம். வேதவாக்கியங்களினுடைய போதனையின்படி, பூரணமாய் இருக்கும் யார் ஒருவரும் நித்திய ஜீவனுக்குப் பாத்திரமாய் இருப்பார்கள். கல்லறையினின்று வெளிவருகையில் முற்பிதாக்கள் பரிபூரணமாய், எதுவும் குறைவுடாமல் வருவார்கள் என்று வேதவாக்கியங்கள் போதிப்பதாக நாங்கள் புரிந்திருக்கின்றோம். இவர்கள் பரிபூரணத்துடன் காணப்படுவதினால், பூரணமாய் இருக்கும் யாரொருவனும் பிழைப்பான் எனும் தெய்வீக ஏற்பாட்டின்கீழ் இவர்கள் வருவார்கள் என்று சொல்லவே நாங்கள் விரும்புவோம். ஆனாலும் தேவனே யாவருக்கும் நியாயாதிபதியாக இருக்கின்றார் என்பதை நாம் நினைவில்கொள்ள வேண்டும் (எபிரெயர் 12:23). எனினும் முற்பிதாக்களைப் பொறுத்தமட்டில், இவர்கள் ஆயிர வருஷ யுகத்திற்போது, தேவனுடன் எந்த நேரடியான கையாளுதல்களையும் பெற்றிருக்கமாட்டார்கள். தனிப்பட்ட விதத்தில் பார்க்கப்பட்டால், இவர்கள் இப்படி நேரடியாகக் கையாளப்படுவதற்கு ஆயத்தமாகவே இருப்பார்கள்; ஆனாலும் மீட்பர், தீர்க்கத்தரிசி அல்லது போதகர் அல்லது ஆசாரியன் அல்லது முழு மனுக்குலத்தின் மத்தியஸ்தர் வாயிலாக இவர்களைக் கையாளுவது பொருத்தமான காரியமாக இருக்குமெனத் தேவன் தம்முடைய ஞானத்தில் பார்த்திருக்கின்றார். மேலும் முழு மனுக்குலமும் பிதாவினிடத்தில் ஒப்படைக்கப்படுவதற்கு துவக்கத்தில் ஆயத்தமாக இருக்கமாட்டார்கள் என்பதினால், மனுக்குலம் பிதாவாகிய, மகா நியாயாதிபதியின் கைகளில் ஒப்படைக்கப்படுவது வரையிலும் முற்பிதாக்கள் காத்திருக்க வேண்டும்.

ஆயிர வருஷ யுகத்தினுடைய முடிவிற்போது பூரணப்படுத்தப்பட்டுள்ள மனுக்குலத்தின் முழு உலகமும், பிதாவினிடத்தில் ஒப்படைக்கப்படுவார்கள் (1 கொரிந்தியர் 15:24). இவர்களை அவர் ஏற்றுக்கொள்ளும்போது, இவர்கள் ஆதாம் பூரணமாய் நின்ற அதே நிலைமையில் நிற்பார்கள். ஆதாம் பரீட்சிக்கப்பட அவசியமாய் இருந்ததுபோலவே, ஆதாம் காணப்பட்ட அதே பரிபூரண நிலைமையில்

காணப்படும் முழு மனுக்குலமும் பரீட்சிக்கப்படுவார்கள். இவர்களுக்கு நித்திய ஜீவன் அருளப்படுவதற்கு முன்னதாக, அந்த ஜீவனுக்கு இவர்கள் பாத்திரவான்கள் என்பதைத் தெய்வீக நீதியானது பரீட்சிக்க வேண்டும்.

இரட்சிப்பின் வேலையில் இரண்டாம் ஸ்தானம்

முற்பிதாக்களைக்குறித்த பல்வேறு பதிவுகளானது, இவர்கள் தாங்களாகவே முன்வந்து தேவனுக்குப் பிரியமாய் இருக்கும் நிலையினை அடைந்துள்ளதாகத் தெரிவிக்கின்றது. இந்த முற்பிதாக்கள் அனைவரும் நித்திய ஜீவனுக்குரிய ஆசீர்வாதத்தினைப் பெற்றுக்கொள்ளாமலேயே விசுவாசத்தில் மரித்தார்கள், காரணம் சபையாகிய நம்மையல்லாமல் இவர்கள் பூரணராகாதபடிக்கு விசேஷித்த நன்மையானதொன்றைத் தேவன் நமக்கென்று நியமித்திருக்கின்றார் என்று அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் தெரிவிக்கின்றார் (எபிரெயர் 11:13, 39, 40). வேறு வார்த்தைகளில் சொல்லவேண்டுமெனில், தேவனைப் பிரியப்படுத்தினார்கள் என்ற சாட்சியினை இவர்கள் பெற்றிருந்தபோதிலும், இவர்கள் இரட்சிப்பின் வேலையில் முதலாம் ஸ்தானத்தில்/rank இல்லாமல், இரண்டாம் ஸ்தானத்திலேயே காணப்படுவார்கள். தெய்வீகத் திட்டத்தினை நிறைவேற்றிடும் வேலையில் மேசியா தம் இராஜ்யத்தினைக் கையில் எடுப்பது வரையிலும், அவரது மணவாட்டிகள் பூரணப்படுத்தப்படுவது வரையிலும், முற்பிதாக்கள் தங்கள் ஆசீர்வாதத்தினையும், தங்கள் பூரணத்தினையும் அடைய முடியாது. இவைகளுக்குப் பிற்பாடே தங்களுக்கான திரும்பக்கொடுத்தலின் ஆசீர்வாதங்களை இவர்கள் பெற்றுக்கொள்வார்கள்.

முற்பிதாக்கள் “மேன்மையான உயிர்த்தெழுதலை” வாஞ்சித்தார்கள் என்று அப்போஸ்தலனால் **R5074 : page 244**

கூறப்படும் உண்மையானது, இவர்களுக்கு அருளப்படும் உயிர்த்தெழுதலானது, மீதமுள்ள மனுக்குலத்திற்கு அருளப்படும் உயிர்த்தெழுதலைக்காட்டிலும் மேன்மையானதாக இருக்கும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது; அதாவது கல்லறையினின்று வெளிவந்தது முதலே முற்பிதாக்கள் ஜீவனைப் பூரணமாகப் பெற்றுக்கொள்வதற்குப் பாத்திரமானவர்களாய் இருப்பார்கள், ஆனால் மற்றவர்களின் உயிர்த்தெழுதல் விஷயத்தில் அவர்கள் வெளிவந்த பிற்பாடு, படிப்படியாகச் சம்பவிக்கும். “ஆபிரகாம் ஈசாக்கு, யாக்கோபு மற்றும் அனைத்துத் தீர்க்கத்தரிசிகளும்” - அனைத்து முற்பிதாக்களும் மரணத்தினின்று விழித்தெழுகையில், மனித பூரணத்திற்கு முழுவதுமாகத் திரும்பக் கொண்டுவரப்படுவார்கள்; மேலும் மீதமுள்ள மனுக்குலத்திற்கு ஆயிர வருஷ காலங்களில் “நியாயத்தீர்ப்பின்படியான உயிர்த்தெழுதல்” அவசியமாய் இருப்பதுபோன்று, முற்பிதாக்களுக்கு அவசியப்படாது.

ஆதாம் விழுந்துபோவதற்கு முன்பிருந்த அதே நிலைமைக்குத் துல்லியமாக இந்த முற்பிதாக்கள் திரும்பிவருவார்கள்; ஆனாலும் ஆதாமைக்காட்டிலும் அதிகமான அனுபவத்தின் அநுகூலத்தினை உடையவர்களாய் இருப்பார்கள். ஆதாம் பூரணமானவராய் இருந்தார்; இவர்களும் பூரணராய் இருப்பார்கள். ஆதாமிற்குப் பாவத்துடனான அனுபவம் இருக்கவில்லை; ஆனால் முற்பிதாக்களோ பாவத்துடன் அதிகமான அனுபவத்தினைப் பெற்றுக்கொண்டவர்களாய் இருப்பார்கள். இந்த அனுபவங்கள் குணலட்சணத்தை வளர்த்தன; அதாவது இவ்வனுபவங்களானது நீதியின் விஷயத்தில் அநுகூலமான தீர்மானத்தை எடுத்துக்கொள்ளும் நிலைமைக்குள் இவர்களைக் கொண்டுவந்தது; இவர்களுக்கு வந்த பரீட்சைகளானது, தேவனுக்கான இவர்களது கீழ்ப்படிதலையும், அவரது சித்தத்திற்கான இவர்களது நேர்மையினையும் நிரூபித்தவைகளாயின. இந்த நேர்மையினைத் தக்கவைத்துக்கொள்ளத்தக்கதாக, இவர்களில் அநேகர் தங்கள் ஜீவன்களை ஒப்புக்கொடுத்தனர்.

இந்த முற்பிதாக்கள் ஆவிக்குரிய இராஜ்யத்தில் பங்குபெறுவதில்லை, காரணம் நமது கர்த்தர் இயேசுவினால் ஈடுபலியானது கொடுத்துவைக்கப்படுவதற்கு/laid down முன்பு வரையிலும், பரம அல்லது “பரலோக அழைப்பு” கொடுக்கப்படுவது என்பது கூடாத காரியமாய் இருந்தது; எனினும் இவர்கள்

தீமையினுடைய ஆளுகையின்கீழ், தேவனால் அங்கீகரிக்கப்படும் விதத்தில் தங்கள் விசுவாசம் மற்றும் அன்பிற்குச் சான்று பகர்ந்துள்ளபடியால், இவர்கள் உலகத்தாரைவிடச் சிறந்த, மேலான நிலையினை அடைவார்கள். இப்படியாக இவர்கள் பூமிக்குரிய பிரபுக்களாகவும், ஆவிக்குரிய இராஜ்யத்தின் பிரதிநிதிகளாகவும் காணப்படுவதற்கு ஆயத்தப்படுத்தப்பட்டனர் மற்றும் பாத்திரவான்களாக நிரூபிக்கப்பட்டனர். இதற்கு இசைவாகவே தீர்க்கத்தரிசியாகிய தாவீது கிறிஸ்துவை நோக்கி: “(நீண்ட காலமாய்ப் பிதாக்களாகக் கருதப்பட்டுவரும்) உமது பிதாக்களுக்குப் பதிலாக உமது குமாரர் இருப்பார்கள்; அவர்களைப் பூமியெங்கும் பிரபுக்களாக வைப்பீர் (பிரதானமானவர்களாக, அதிபதிகளாக வைப்பீர்)” என்று கூறியுள்ளார். (சங்கீதம் 45:16)

மீதமுள்ள மனுக்குலத்தாரைக்காட்டிலும், இந்த முற்பிதாக்களின் உயிர்த்தெழுதலானது, “மேன்மையானதாக” இருக்கும், ஏனெனில் இவர்கள் இவர்களது ஜீவிய நாட்களிலேயே மிகவும் கடுமையாய்ச் சோதிக்கப்பட்டு, “விசுவாசத்தின் மூலம் நற்சாட்சிப் பெற்றவர்களானார்கள்” மற்றும் அந்த உண்மைக்கான பலனை அடைவார்கள். இவர்கள் அப்போது பரிபூரண மனுஷர்களாகக் காணப்படுவார்கள்; ஆதாமில் இழந்த அனைத்தையும் முழுமையாய்த் திரும்பப்பெற்றவர்களாய் இருப்பார்கள் - மனதிலும், தேவனுக்கொத்த சாயலிலும், சரீர ஆற்றல்களிலும் பூரணமடைந்திருப்பார்கள்.

குணலட்சண-வளர்ச்சியினுடைய அம்சங்கள்

பாவத்துடன் பெரிதான அனுபவம் பெற்றுக்கொண்டவர்களாகவும், மரணபரியந்தம் தேவனுக்கான நேர்மையில் நிலைத்திருக்கும் விஷயத்தில் தங்களை உண்மையுள்ளவர்களென நிரூபித்துவிட்டவர்களாகவும் இந்த முற்பிதாக்கள் இருப்பார்களானால், பின்னர் ஏன் இவர்கள் ஜீவ-உரிமைகளையும், ஜீவனை பூரணமாகவும் ஒரே மாத்திரத்தில் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடாது? ஆயிர வருஷ யுகத்தினுடைய ஆரம்பத்திலேயே பெற்றுக்கொள்வதற்குப் பதிலாக, யேகோவாவினால் அங்கீகரிக்கப்படுவதற்கு வேண்டி, இவர்கள் ஏன் யுகம் முடிவுபெறுவது வரையிலும் காத்திருக்கக் கடமைப்பட்டிருக்க வேண்டும்? இதற்குப் பதில் என்னவெனில்: மாபெரும் பரிந்துபேசுபவர், மீட்பர் மூலமாக இராஜரீக ஆசாரியக்கூட்டத்தை ஆயத்தப்படுத்தும் வேலையில் சபை முழுவதையும் தேவன் உள்ளடக்கியுள்ளது போலவே, மேசியாவின் மத்தியஸ்த வேலையிலும் அவர் முழு உலகத்தினையும் உள்ளடக்கியுள்ளார்; மேலும் அந்த மத்தியஸ்த வேலை ஆயிரம் வருஷங்கள் தொடர்ந்து நடக்கும். ஆகையால் அவ்வேலையின் கீழ்வருபவர்கள் அனைவரும், அவர்களில் எவரேனும் அங்கீகரிக்கப்படுவதற்கு முன்னதாக, யுகத்தின் முடிவுவரைக் காத்திருக்கக் கடமைப்பட்டிருப்பார்கள்.

முற்பிதாக்கள் “தேவனைப் பிரியப்படுத்தினார்கள்” எனும் சாட்சியினைப் பெற்றுக் கொண்டவர்களாக இருக்கின்றனர். தேவன் தம்முடைய திருவுளசித்தத்தினை இவர்களுக்கு நியாயப்பிரமாணமென அல்லது செய்ய வேண்டிய கடமையெனக் கொடுக்கமுடிகிற நிலை வருவதற்கு முன்னதாகவே, இன்னுமாய்த் தமக்குக் கீழ்ப்படியங்கள் என்று இவர்களுக்குச் சொல்ல முடிகிற நிலை வருவதற்கு முன்னதாகவே, கீழ்ப்படிந்தால் நித்திய ஜீவனை வாக்களிப்பதாக இவர்களுக்குச் சொல்ல முடிகிற நிலை வருவதற்கு முன்னதாகவே, இவர்கள் அவரது சித்தத்தினை உறுதிப்படுத்திக்கொண்டு, அதைச் செய்யவும் தொடங்கின விதத்தில், இவர்கள் தேவனைப் பிரியப்படுத்தினார்கள். இவர்களில் ஒருவரான ஆபிரகாம், உலகில் மீட்பானது அப்போது நிறைவேற்றி முடிக்கப்படாமலிருக்க, இவர் தேவனிடத்திலுள்ள தனது விசுவாசத்தினை வெளிப்படுத்தினார். கிறிஸ்து அப்போது இன்னமும் வரவில்லை. ஆபிரகாம் அப்போது ஜீவனா அல்லது மரணமா எனும் பரிசீலனையில் இல்லாமல் இருந்தும், தேவன் அவருக்குத் தமது தயவினை அருளினார் மற்றும் இவர்கள் தம்மைப் பிரியப்படுத்தினதாகத் தெரிவித்தார். இவரும் சரி, மற்ற அனைத்து முற்பிதாக்களும் சரி, பரிபூரண மனுஷீகத்திற்குரிய இந்த உயிர்த்தெழுதலைப் பெற்றுக்கொள்வார்கள். ஆனால் மனுஷீக பரிபூரணம் என்பது மனுக்குலத்தின் உலகத்திற்குக் கிறிஸ்துவினுடைய மத்தியஸ்த ஆளுகையின்கீழ் மாத்திரம் வரும் என்பதால், ஆயிர வருஷ யுகத்தின் முடிவுவரையிலும் முற்பிதாக்கள் தேவனிடம் அறிமுகப்படுத்தப்பட முடியாது.

ஆகையால் ஆயிர வருஷ யுகத்தினுடைய முடிவில் இராஜ்யமானது பிதாவினிடத்தில் ஒப்படைக்கப்படும் காலத்திற்கு முன்புவரையிலும், முழுமையான விதத்தில் இவர்கள் ஜீவனை உடையவர்களாய் இருக்கமாட்டார்கள். இதற்கிடையில் (அதாவது ஒப்படைக்கப்படும் காலத்திற்கு முன்புவரையில்) - அதாவது ஆயிர வருஷ காலத்தில், இவர்கள் மனுஷீக சபாவத்தினுடைய பூரணத்தையும், இன்னுமாக மாபெரும் மத்தியஸ்தர் மூலம் மனுக்குலத்திற்குத் தேவனால் அருளப்படும் அனைத்து ஆசீர்வாதங்களையும் மாத்திரம் பெற்றிருப்பார்கள்.

உறுதியடைந்த குணலட்சணம் அவசியம்

ஒரு ஜீவி பரிபூரணமாய்ச் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட காரியம் என்பது அவரிடத்தில் நல்ல குணலட்சணத்தினை உருவாக்கும் என்பது உண்மையானால், இவ்விதத்தில் ஆதாம் பரிபூரணராய் இருந்தார் என்று கூறலாம். அவர் மனதிலும், சரீரத்திலும் பரிபூரணமாய்ச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருந்தார். அவரது மனம் தேவனுடைய சாயலில் இருந்தது; எந்தக் குறைபாடும் இருக்கவில்லை; மேலும் அவரது மனம் பாவத்திற்கான விருப்பமற்று இருந்தது; நேர்மாறாய் இருந்தது; நீதியினை மதித்தவராகவும், அதன்பால் ஈர்ப்பினை உடையவராகவும் காணப்பட்டார்; நல்ல மனுஷன் என்று சொல்லப்படுகிற விதத்தில் இருந்தார்; ஏனெனில், தேவன் அப்படியாகவே அவரைச் சிருஷ்டித்திருந்தார்.

இன்னொரு விதத்தில் பார்க்கையில், ஆதாம் ஒருபோதும் பரிபூரண குணலட்சணத்தை உடையவராய் இருக்கவில்லை; அதாவது அவரது குணலட்சணம் வளர்க்கப்படவில்லை, பரிட்சிக்கப்படவில்லை மற்றும் நிரூபிக்கப்படவில்லை. தேவன் அவரைப் பரிட்சித்தார்; இவரது குணலட்சணம் நல்லதாக இருந்தும், இவருக்குப் பூரண சரீரம் இருந்தும், இவரது அனுபவமின்மையின் காரணமாய்த் தோற்றுப்போனார். தனது பரிட்சையிலுள்ள முதலாம் அம்சத்திலேயே தோற்றுப் போய்விட்டார். ஆகையால், குணலட்சணத்திற்கு முழுச்சான்று பகரும் பரிட்சைகளை, முற்பிதாக்கள் எந்த விதத்தில் பெற்றிருந்திருப்பார்கள் என்று நம்மைச் சிந்திக்கவைக்கலாம். இந்த மனுஷர்களைக்குறித்த பதிவுகளை நாம் ஆராய்ந்துபார்க்கையில், இவர்கள் மகா விசுவாசத்தினை வெளிப்படுத்தினவர்களாக இருப்பதையும், தேவனுக்கான இவர்களது நேர்மையின் விஷயத்திலும், அவரிடத்திலுள்ள இவர்களது நம்பிக்கையின் விஷயத்திலும் இவர்கள் சில கடுமையான சோதனைகளையும், பரிட்சைகளையும் அனுபவித்தவர்களாக இருப்பதையும் காண்கின்றோம். தேவனைப் பிரியப்படுத்தினார்கள் என்று இவர்களைக்குறித்துக் கொடுக்கப்பட்ட சாட்சியமானது நம்மை ஆச்சரியத்திற்குள்ளாக்குவதில்லை. இச்சாட்சியமானது, இவர்கள் போதுமான அளவுக்குக் குணலட்சணத்தினை வளர்த்திருக்கின்றார்கள் என்பதை நமக்கு உறுதிப்படுத்துகின்றது. இவர்களது இருதயங்கள் மிகவும் நேர்மையாய்க் காணப்பட்டதைத் தேவன் பார்த்திருந்திருக்க வேண்டும், இல்லையேல் இவர்களை மேன்மையான உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பாத்திரவான்களென அவர் ஒருபோதும் கருதியிருந்திருக்கமாட்டார். எனினும் இவர்களுக்கு இன்னும் கூடுதலான அனுபவமும், பரிட்சையும் தேவையாய் இருக்குமென நாங்கள் நம்புகின்றோம்.

இந்த முற்பிதாக்கள், சபையைப்போன்று, பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்படவில்லை; “அந்நாட்களுக்குப் பிறகு” தேவன் “மாம்சமான யாவர் மேலும், தம் ஆவியியை ஊற்றுவார்” என்பதாக நமக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது (யோயேல் 2:28; அப்போஸ்தலர் 2:17). பரிசுத்த ஆவி பொழியப்படும் காலங்களுக்கு முன்பாக முற்பிதாக்கள் வாழ்ந்த காலம் காணப்படுகின்றது; ஆகையால், “மாம்சமான யாவர்மேலும்” வரும் இவ்வாசீர்வாதத்தில், ஏதேனும் அளவை முற்பிதாக்கள் பெற்றுக்கொள்வார் களானால், அது எதிர்காலத்தில்தான் இருக்க வேண்டும்; மேலும் இவர்களுக்குப் பரிசுத்த ஆவி கொடுக்கப்படும் காரியம் என்பது, ஏற்கெனவே பூரணமாய்க் காணப்படும் இவர்களது குணலட்சணங்களை உறுதிப்படுத்துவதற்கும், ஸ்திரப்படுத்துவதற்கும், மெருகூட்டுவதற்கும் ஏதுவானதாய் இருக்கும். இவர்கள் பெரிதான அறிவிற்குள்ளாகக் கொண்டுவரப்படுவார்கள்; மேலும் இவர்கள் ஏற்கெனவே கடுமையான சோதனைகளைச் சகித்துள்ளப்படியினாலும், முழுமையான இருதய நேர்மையினை நிரூபித்துள்ளபடியினாலும், இவர்கள் தெய்வீகச் சித்தத்திற்கு இசைவாக எவ்வாறு தங்களது தாலந்துகளையும், ஆற்றல்களையும் பயன்படுத்துவது என்பதை மாத்திரம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியவர்களாய் இருப்பார்கள்.

இந்த வகுப்பார் அழிக்கப்பட முடிகிறவர்களாக இருப்பதனிமித்தம், மரித்துப்போக முடிபவர்களாக இருப்பினும், இவர்களில் எவரேனும் நித்திய ஜீவன் பெற தகுதியற்றுப் போவார்கள் என்பது யோசித்துப் பார்க்கவே முடியாத காரியமாகும். அறியாமையுள்ள மற்றும் மூடநம்பிக்கையுள்ள சூழ்நிலைமைகளின் கீழ்க்கடுமையான பரீட்சைகளில் நின்றவர்களாகவும், உலகம் மாம்சம் மற்றும் எதிராளியிடமிருந்து வரும் சோதனைகளைச் சகித்தவர்களாகவும் மற்றும் இம்மாதிரியான நிலைமைகளின்கீழ் நேர்மையினை நிரூபித்தவர்களாகவும் உள்ள இந்த மனுஷர்கள், ஆயிர வருஷ யுகத்தினுடைய மிகவும் சாதகமான சூழ்நிலைகளின்கீழ்த் தங்கள் பூரணங்களைத் தக்கவைத்துக்கொள்ள முடிகின்றவர்களாய் இருப்பார்கள் என்று அனுமானித்துக்கொள்வது நியாயமானதாக இருக்கும்.

இவர்கள் தவறுகள் செய்வதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் இல்லை; ஆனாலும் இவர்கள் விழித்தெழும்போது, இவர்கள் உடனடியாக யேகோவா தேவனிடத்தில் ஒப்படைக்கப்படுவார்களானால், ஆதாமின் விஷயத்தில் இருந்ததுபோலவே, சிறு திசைமாற்றம்கூட இவர்களுக்கு மரணத்தைக்கொண்டு வந்துவிடுகின்றதாய் இருக்கும்; மேலும் இப்படி உடனடியாக ஒப்படைக்கப்பட்டால், இவர்களது நிலைமை, கிறிஸ்துவினுடைய ஆயிர வருஷ ஆளுகையின்போது புது உடன்படிக்கையின்கீழ்க் காணப்படுவதைக் காட்டிலும் மிகவும் அனுசூலமற்றதாக இருக்கக்கூடும். இது இவர்களது மேலான நன்மைகளுக்கு

R5074 : page 245

ஏதுவான மிகுந்த கிருபையான ஏற்பாடாகும்; ஏனெனில் இவர்கள் செய்ய வாய்ப்புள்ள ஏதேனும் தவறானது, கிறிஸ்துவினுடைய மத்தியஸ்த ஊழியத்தினால் மூடப்படும் மற்றும் இவர்களை மரண தண்டனையின் கீழ்க்கொண்டுவராமலும் இருக்கும்.

இந்த முற்பிதாக்களில் சிலருடைய சரித்திரத்தைப் பார்க்கையில், அவை பூரணமானவையாக இருப்பதில்லை மற்றும் சபை "ஜெயங்கொண்டவர்களாக" இருக்கும் விதத்திலும் இவர்கள் இருப்பதாக எப்போதும் பார்க்கமுடிகிறதில்லை. உதாரணத்திற்கு, இந்த முற்பிதாக்களில் ஒருவராகக் குறிப்பிடப்படும் சிம்சோனின் காரியத்தினை எடுத்துக்கொள்ளலாம். சிம்சோனைக்குறித்த கடைசி பதிவில், இவர் பெலிஸ்தாரின் கரங்களில் காணப்பட்டபோதிலும், இவர் அப்போதும் தேவனுக்கு நேர்மையானவராகக் காணப்பட்டதாகவும், தேவனுடைய காரணங்களுக்காய் ஊழியம்புரிவதற்குரிய வாய்ப்பிற்காக ஜெபம்பண்ணினவராகவும் நாம் வாசிக்கின்றோம்; கர்த்தர் இவரது ஜெபத்திற்குச் செவிகொடுத்து, பெலிஸ்தருக்கு இவர் வேடிக்கைகள் காட்டிக்கொண்டிருந்த கட்டடத்தின் தூண்களைத் தள்ளிப்போடுவதற்கு இவரை அனுமதித்தார்; அங்குப் பெலிஸ்தர்கள், அந்த வீட்டைத் தாங்கி நின்ற தூண்களுக்கிடையே காணப்பட்டனர் மற்றும் அது விழுந்தபோது சிம்சோனோடுகூட, மூவாயிரம் பேருக்கும் அதிகமான சத்துருக்களும் கொல்லப்பட்டனர்.

சிம்சோனுடைய அனுபவங்களில், விசுவாசமே குணலட்சணங்களில் பிரதான அம்சமாய் வளர்க்கப்பட்டுள்ளதாகத் தெரிகின்றது. இவரது குணலட்சணத்தில் எவ்வளவு பொறுமை, நீடிய பொறுமை, சகோதர சிநேகம், சாந்தம், தயவு முதலானவைகள் வளர்க்கப்பட்டன என்பதை நாம் அறியோம்; இது விஷயமாக எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை; மேலும் சிம்சோன் மிகுந்த பண்புகள் உள்ள மனுஷனாக இருந்தார் என்று அனுமானிப்பதற்கு நமக்கு எந்தக் காரணங்களும் இருப்பதில்லை. தயவும், சாந்தமும் இவரது இயல்புகளில் காணப்படுவதாக உண்மையில் நாம் ஒருபோதும் எண்ணினதில்லை. இவ்வியல்புகள் இவருக்கு காணப்பட்டது என்று, கழுதையின் தாடை எலும்பைக்கொண்டு ஆயிரம் புருஷர்களைக் கொன்றுபோட்ட சம்பவமும், இன்னும் இவரது மற்ற அனுபவங்களும் சுட்டிக்காண்பிக்கிறதில்லை.

சிம்சோன் முற்றிலும் பூரணமான நிலைமையில் திரும்பக்கொண்டுவரப்பட்டு, ஆயிர வருஷ யுகத்தினுடைய மிகவும் சாதகமான சூழ்நிலைகளின்கீழ்க் காணப்பட்டாலும், அங்கு இவர் ஒருபோதும் சந்தித்திராத ஜீவியத்தின் அனுபவங்கள் அநேகமாக இருக்கும் என்றும், அவை இவருக்கு மிகவும் புதியவையாக இருக்கப்போவதினால், இவர் தவறு செய்துவிடுவதற்குரிய அபாயத்தில் காணப்படலாம் என்றும் நாம் நியாயமாய் அனுமானித்துக்கொள்ளலாம். "மாம்சமான யாவரும்" ஆசீர்வதிக்கப்படப்போகும்

நாட்களில், இவர் தேவனுடைய ஆவிக்கடுத்த காரியங்களைக்குறித்து அதிகமாய்க் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருக்கும் என்பது உறுதியே.

சுருக்கமாகக் கூறவேண்டுமெனில், ஆயிர வருஷ யுகம் முடிவதுவரையிலும், நித்திய ஜீவனைக்குப் பாத்திரவான்களா என்று தீர்மானிக்கப்படுவதற்கு ஏதாவது, முற்பிதாக்கள் தேவனுடன் நிஜமான உறவிற்குள் மற்றும் தனிப்பட்ட உறவிற்குள் கொண்டுவரப்படமாட்டார்கள்; ஏனெனில் அந்த யுகமானது, தற்காலத்திலுள்ள ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட வகுப்பாரைத் தவிர்த்து, மனுக்குலத்தாரில் யாரெல்லாம் நித்திய ஜீவனைப் பெற்றுக்கொள்ளப் போகிறார்கள் என்பதைத் தீர்மானிக்கும் நோக்கத்திற்காகவே ஒதுக்கப்பட்ட காலப்பகுதியாக இருக்கின்றது. ஆயிர வருஷ யுகத்தினுடைய முடிவில், மனுக்குலம் யாவரும் சரீர பரிபூரணத்தினை எட்டியிருக்கும்போது, இவர்கள் நித்திய ஜீவன் பெறத் தகுதியானவர்களா அல்லது இல்லையா என்பது பிதாவினால் பரிச்சிக்கப்படும், அதாவது ஆதாம் பரிபூரணத்தினை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும்போது, இவர் நித்திய ஜீவனைப் பெற்றுக்கொள்வதற்குப் பாத்திரவானா அல்லது இல்லையா என்று பரிச்சிக்கப்பட்டது போன்றாகும்.

புதிய உடன்படிக்கையினுடைய ஏற்பாடுகளின்கீழ் முற்பிதாக்களும் உலகத்தாரில் ஒரு பாகமாகக் காணப்படப்போவதினால், ஆயிர வருஷ யுகத்தினுடைய முடிவு வரையிலும் இவர்கள் நித்திய ஜீவனைப் பெறுவதற்குரிய தங்களது பாத்திரத்தன்மை தொடர்புடைய தெய்வீக நீதியினை, தெய்வீக நீதிமன்றத்தின் முடிவினைப் பெறுவதில்லை; அதாவது உண்மையுள்ள மனுக்குலத்தாருக்கு நித்திய ஜீவன் எனும் மகா பலனைக் கொண்டுவருவதுபோல, முற்பிதாக்களுக்கும்கூடக் கொண்டுவந்திடும் அந்த யுகத்தினுடைய முடிவின்போதுள்ள பரிட்சையானது முடிவடைவதற்கு முன்புவரையிலும், முற்பிதாக்கள் நித்திய ஜீவனைப் பெறுவதற்குரிய தங்களது பாத்திரத்தன்மை தொடர்புடைய தெய்வீக நீதியினைப் பெறுவதில்லை.
